

O dreptate cu umbre

Printre puținele lucruri bune realizate de actuala conducere a țării (poate nici situația socio-politică n-a fost destul de generoasă) se numără și legea prin care se face dreptate — o fărîmă de dreptate — foștilor deținuți politici în timpul dictaturii comuniste.

O fărîmă de dreptate — compensația materială pentru anii pierduți în închisori — întrucît umilintele la care au fost supuși, teroarea degradantă exercitată asupra lor de torționari, deci „pagubele” morale, strivirea criminală a demnității umane nu pot fi plătite cu tot aurul din lume.

S-a făcut, deci, un act justifiar, ce se cerea, poate, imediat după revoluție. Dar, fie și mai târziu decît niciodată.

Așadar, s-au adăugat la salariile sau pensiile foștilor deținuți politici cîteva sute sau mii de lei, per total, desigur, multe milioane. Și e bine așa. Problema se pune însă și altfel: din ce fonduri se dau acești bani? Fără, din bugetul statului. Dar bugetul nu se constituie, oare, prin contribuția noastră, a tuturor, din munca noastră? Ba da! Și acest lucru este normal. Ceea ce este anormal con-

stă în faptul că acei care i-au condamnat la ani grei de închisoare pe cei cărora acum li s-a făcut dreptate, continuă să se înfrupte, din același buget, beneficiind de salarii și pensii de-a dreptul nerușinate prin mărimea lor. Vă puteți imagina că un fost secretar al comitetului județean al p.c.r. (acum pensionar, înainte de a avea limita de vîrstă!) primește lunar o „recompensă” (pensie) pentru marile servicii aduse dictaturii, între 7 000—10 000 lei, că un ofițer securist, pentru „slujirea poporului” (de fapt pentru contribuție la genocid în anii dictaturii) primește cam tot atîta (probabil, din cînd în cînd și cîte ceva pe deasupra, pentru servicii actuale).

Și atunci, te întreb: unde-i dreptatea, pentru care au murit, în decembrie '89, mii de oameni, majoritatea tineri (care acum, dacă ar mai trăi, s-ar „bucura” de salarii de trei patru ori mai mici decît pensiile celor care au ordonat să fie împușcați).

Domnilor guvernanti și parlamentari, e vremea să vă gândiți la adevăruri ce stau deasupra salariilor și pensiilor domniilor voastre!

Traian SUCIU

EPILOG PENTRU UN... ÎNCEPUT

Muncitorii de la „Steaua Roșie” și-au reluat lucrul. Joi, 7 februarie s-a semnat un protocol între sindicatul liber din întreprindere (afiliat Federației Sindicatelor din industria confecțiilor „MARA”), directorii societăților comerciale și reprezentanții Departamentului. Protocolul prevede soluționarea în etape a revendicărilor muncitorilor, începînd cu 15 februarie, cînd vor avea loc primele tratative postgreviste dintre consiliile de administrație și sindicat.

Avînd în vedere că alegerea actualilor directori ai celor trei Societăți Comerciale, apreciați de muncitori ca reprezentativi din punct de vedere al capacității de conducere, este considerată de sindicat drept o victorie, ne face să credem că în viitor orice revendicare, nemulțumire sau conflict de muncă va presupune tratative serioase între cele două „părți”, înaintea oricărei manifestări greviste.

Grevele (față de care Parlamentul României nu manifestă nici un interes, prin adoptarea unor legi specifice) reprezintă forma de protest cea mai categorică. De aceea, atît sindicatul cît și consiliul de administrație au datoria de a face orice efort pentru a preveni asemenea acțiuni.

Au fost două săptămîni care au zguduit această veche

întreprindere sibiană. Optimismul consideră că a fost un „duș rece” care a trezit conștiințe, în urma căruia toți cei implicați trebuie să-și dea seama că e loc de mai bine, cu o singură condiție, atunci cînd dorești asta: să nu-ți subapreciezi partea adversă. Sindicatul, care acum și-a dat seama de puterea sa și de faptul că aparține, prin Federație, marii familii a muncitorilor din toată țara, va trebui să-și organizeze activitatea pe criterii realiste, înțelegîndu-și nivelul de competență, nu mai departe de problematica salariilor și a protecției sociale. Contractul cu Federația trebuie să aducă interesul față de situația muncitorului român, în general, înțelegînd ierarhic (de la Consiliul propriu de administrație pînă la Parlament) treptele de capabilitate în vederea rezolvării diferitelor probleme. Deci, pentru sindicatul din „Steaua Roșie”, acest moment este cel al trecerii spre maturitate, în felul în care va acționa și organiza orice activitate.

De partea cealaltă, consiliile de administrație, în afara marilor răspunderi în conducere (într-o deplină libertate decizională, chiar din partea sindicatelor) va trebui să recunoască în sindicat un partener, nu un adversar, un ele-

ment opozant care-l ajută să nu greșească și nu ca pe unul distructiv. Atîta timp cît respectul reciproc, susținut de ordine, în viața întreprinderii, va „trona” peste toți, riscul reinstaurării unei dictaturi chiar și de tip populist este mic. Și unii și alții au nevoie de ajutorul celuilalt.

Iată de ce, apreciem epilogul grevist un început al unui drum lung și greu.

Dorin TEODORESCU

ALIANȚA CIVICĂ — FILIALA SIBIU

Apel către populația municipiului și județului

În condițiile agravării situației economice și sociale din țara noastră, datorată atît unei conjuncturi internaționale defavorabile, cît și politicii economice falimentare a actualului guvern, Alianța Civică — Sibiu și-a propus organizarea unui dialog între membrii săi și organele locale ale Administrației de Stat. Subiectele propuse spre a fi dezbătute în cadrul dialogului vor fi:

- situația economică a municipiului Sibiu și a județului, care a determinat actualele întreruperi de activități în unele unități industriale;
- criza de apă: prelungirea secetei și posibilitatea izbuc-

nirii unor epidemii, datorită neigienizării spațiilor de locuit și de muncă; lipsa unor măsuri de preîntîmpinare; soluții vechi de îmbunătățire a alimentării cu apă a Sibiului, nepuse în practică pînă în prezent: motivații, perspective; pierderile de apă pe traseele de canalizare și în întreprinderi industriale; motivații, responsabilități;

- salubritatea total nesatisfăcătoare a Sibiului;
- problema agriculturii: situația țăranului în condițiile în care nici pînă astăzi nu a fost adoptată Legea funciară;
- protecția socială: între promisiuni și realitate;

— reforma economică: între programul de principiu al guvernului și realitatea de astăzi, după aproape un an de la investire.

Alianța Civică Sibiu face un apel către toți locuitorii municipiului și ai județului să aducă la cunoștință Comitetului Director al Alianței, în scris, informații, date, sugestii privind tematicile de mai sus, în vederea alcătuirii materialelor ce vor constitui subiectele supuse dezbaterilor în cadrul Dialogului Civic.

Vor fi luate în considerare numai materialele semnate, cu menționarea adresei expeditorului.

De asemenea, aducem la cunoștință faptul că se pot aduce materiale scrise la sediul nostru, după cum urmează:

- sîmbătă, 9.02.1991 — între orele 11—13;
- duminică, 10.02.1991 — între orele 11—13;
- luni, 11.02.1991 pînă vineri, 15.02.1991 — între orele 17—19.

Adresa sediului Alianței Civice Sibiu este: Piața Mică (fostă 6 Martie) nr. 30.

COMITETUL DIRECTOR AL ALIANȚEI CIVICE

Citiți în pagina 2

**Scrisnetul
roților de tren
—Anchetă la C.F.R.—**

ASOCIAȚIA PENTRU PROTECȚIA CUMPĂRĂTORILOR DE AUTOTURISME

Judecătoria Sectorului 1 București, prin sentința nr. 2237/20 noiembrie 1990, a acordat personalitate juridică Asociației pentru protecția cumpărătorilor de autoturisme, reprezentată prin președintele asociației, dl. ing. Chițescu Ștefan (telefon 17 47 59, București). Asociația are drept scop să reprezinte masa uriașă de cumpărători, care în perioada

anilor 1980, pînă la 1 noiembrie 1990 au depus la C.E.C. contravaloarea unui autoturism (totală sau parțială), autoturism pe care nu l-au ridicat pînă în prezent. Asociația va face toate demersurile și audiențele la conducerea statului pentru a se aproba livrarea în continuare a autoturismului cu prețul inițial de achiziție stabilit, adică 70 000 lei, plus

cheltuielile de îmbunătățire. Toți cei care doresc să devină membri ai acestei asociații vor depune la C.E.C. suma de 100 lei în contul 45.11.09.49, C.E.C., Sector 1, București — care re-

(continuare în pag. a IV-a)

Ing. Ștefan CHIȚESCU,
președinte

SCRÎȘNETUL ROȚILOR DE TREN...

În urma numeroaselor sesiuni, scrisori, proteste, primite la redacție ne-am deplasat la gară pentru a ne „minuna” și noi de felul în care pot să arate vagoanele de tren.

„C.F.R.-ul a scumpit biletele, în schimb mizeria este mai mare și frigul mai tare”.

Gara, care este o poartă, din care încep sau se sfîrșesc plecările noastre, arată dezolant. Piața din fața gării arată ca un loc în care nimeni nu a mai făcut nimic de veacuri. Pavajul desfundat, șanțuri, gropi, mizerie, aglomerație de mașini parcate unde nu te aștepti. Nici interiorul nu arată mai bine: uși deschise, frig, greu se ghicește culoarea mozaicului pe care calcăm. Pentru mirosurile din sala de așteptare nu avem cuvinte adecvate!

Peroanele — pline cu hirtii, resturi de mâncare, bucăți de textile. Găsim staționind pe linie o garnitură care va pleca în cursă peste câteva ore. Unde și unde, cite un amator de căldură (vorba vine) doarme ghemuit pe banchetă. Într-un compartiment găsim cîntec, joc și voie bună, într-altul — un grup de elevi studiind pe rupte cărțile, într-un poker care dura de ore. Probabil este mai interesant decît la școală. La clasa I, unde nu circula chiar oricine, am găsit la taifas femeile care trebuiau să facă „puțină” curățenie.

Am întrebat unde-l putem găsi pe șeful lor. „În garnitura de la radicală”. L-am găsit pe dl. Ursu Gicu, într-o baie de aburi provenită de la gălețile cu apă caldă, cu o cîrpă în mînă ștergînd cu gesturi iuți tavanul culoarului. Am înțeles pe urmă de ce se se mișcau toți atît de repede. „Imediat după noi îngheață” și într-adevăr totul lucea sub o poșgiță de gheață: pardoseala, banchetele, pereții, geamuri.

Se lucrează în frig, ai impresia că este mai frig decît afară. Există un contract cu Întreprinderea „Mecanica”, pentru abur, dar atunci cînd centrala lor nu funcționează, gara nu primește abur mai deloc.

Dar să ascultăm ce spun oamenii.

Ursu Gicu: „Acestor 4 vagoane de la acceleratul 225 le

facem o curățenie radicală”. Începem lucru la ora 7 și ne mișcăm repede ca să nu îngheațăm. Fiți atenți la gheața de pe jos, să nu alunecați! Am face mai mult dar nu avem piese de schimb, nu sînt broaște, minere, șuruburi și alte accesorii. Poate ar fi nevoie de o restrîngere a parcului de vagoane”.

Munteanu Dumitru, șef tură — vagoane: „Aș dori să vă arăt un vagon scos din circulație din cauza devastării”. Am urcat într-un vagon cu geamuri sparte, cu ușile smulse, canapelele cu vinilul tăiat, buretele scos. „Din multe banchete își scoateau capul arcurile. Tabloul electric descompletat, au fost furate bucăți de melamină din pereți”. De neînchipuit că un vagon poate arăta în acest fel. Pentru o clipă mi-am amintit cum arată trenurile care circulă în vestul Europei, mai ales cele din Germania. Oare cînd și la noi...

Dl. Munteanu îmi povestește, în continuare, despre problemele pe care le au dinșii, despre lipsa de apă, aprovizionarea deficitară, lipsa acumulatorilor fără de care nu se pot încălzi vagoanele, despre becurile care se fură. Am înțeles că

probleme deosebite sînt și pe calea îngustă, de pe Valea Hîrtibaciului: „Aranjăm un vagon și după trei patru drumuri este de nerecunoscut”.

Bărăgan Vasile, reparații interior: „La noi se simte lipsa pieselor de schimb. Improvizăm, luăm de la un vagon și punem la altul, dar asta nu-i treabă. Noi am vrea să facem, dar nu avem cu ce”.

care distrug vagoanele. Nu-mi pot închipui ce este în mintea lor. Aceste vagoane nu sînt ale mele nici ale dumneavoastră, sînt ale tuturor.

În ultima vreme distrugerile sînt mai numeroase și acestea mai ales după scumpirea biletelor de călătorie. Acest lucru ar fi o justificare, la fel ca și lipsa căldurii și a confortului.

Să nu se înțeleagă din ceea ce spun că iau apărarea C.F.R.-ului, dar consider că toate acestea sînt un adevăr care ar trebui să fie cunoscut de călătorii nemulțumiți.

Imi pare rău că lipsa materialelor mă obligă la cîrpăceală și improvizatii. Doresc să lucrez în condiții mai bune și să am la dispoziție materialele necesare, ca să pot repara ce au distrus niște descereiați.

Încolo, doresc „drum bun” tuturor celor care călătoresc cu trenul.

Am plecat de lîngă tinărul tapițer întrebîndu-mă de ce se ocupă cu adevărat cei care ar trebui să facă aprovizionarea cu piese de schimb și cu cele necesare reparațiilor — chiar dacă aceasta se desfășoară din ce în ce mai greoi.

Credem că și Poliția de la Transporturi Feroviare ar trebui să facă raiduri mai dese prin trenurile care staționează noaptea în gara Sibiului și să le mute „domiciliul” celor găsiți în ele. Este într-adevăr o problemă găsitul unui loc de dormit. Săliile de așteptare sînt pline peste noapte, transformate în „azil” de către vagabonzi. Există abonați la aceste locuri calde, de la copii și pînă la persoane în vîrstă.

Poate mîine C.F.R.-ul care a hotărît, așa, peste noapte, să dubleze prețul biletelor de călătorie va binevoi să și ofere ceva în plus călătorului pentru acești bani. Adică, puțin mai mult confort, căldură, curățenie.

Dan Ioan BOGDAN

C.F.R.-ul bată-l vina!

Pătru Nicolae, lăcătuș: „După revoluție, salariile noastre n-au crescut, cum crede lumea, nici condițiile de muncă nu s-au îmbunătățit, ba dimpotrivă...”.

Ovidiu Modran, tapițer: „Așa mi s-a spus: Ai ață, ai tot ce-ți trebuie, treci la treabă! Și am trecut.”

Simții cît este de frig. Îmi îngheață mîinile. Cos vinilul complet înghețat, cu mîna goală. Îmi lipsește o mașină de eusut portabilă. Doriți să încercați? Taie ca sticla. Nu este deloc comod să faci ceea ce fac eu.

De dimineață, cînd am urcat în garnitura Aradului, sosită din cursă, totul era înghețat, alb, zăpadă pe banchetele din compartimente, pe culoar. Păcat că nu am avut la mine o pereche de schiuri. Mă mai încălzeam și eu.

Abia am reușit să remediez, cu materiale puține — majoritatea aduse de acasă — garnitura care arată cît de cît bine. Priviți aceste 7 vagoane, la care am lucrat aproape două săptămîni! Jumătate din banchete au avut vinilul tăiat, smuls, buretele furat.

Evident am avut și am o păreră foarte proastă despre cei

Ceea ce nu pot să priceapă cei care distrug vagoanele, este faptul că acțiunile lor nu ajută cu nimic la sporirea confortului unei călătorii, dimpotrivă. Consider că educația ține de bunul simț pe care îl avem. Este clar că acei care taie banchetele și distrug compartimentele sînt lipsiți de bun simț.

Curioasă este atitudinea de pasivitate a călătorilor care asistă la aceste distrugeri fără a interveni.

Libertatea dobîndită de români este prost înțeleasă. Avem libertatea de a munci, nu de a trage chiuul, avem libertatea de a construi și nu de a distruge și mă gîndesc la proverbul: „Ce semănăm, aia culegem”.

Întotdeauna acești „derbedei” scapă. Ar trebui prinși și aduși aici lîngă mine să vadă cîte ceasuri îmi trebuie ca să repar ceea ce ei au distrus în cîteva secunde.

Joi, 7 februarie a.c. Cunos-cînd apelul cefeștilor la grevă generală lansat prin mass-media, l-am solicitat pe dl. Laurențiu Mihai, pentru a elucida unele semne de întrebare.

L.M.: Comitetul director al Convenției feroviarilor a fost în contact cu ministrii tehnici, iar la această oră o delegație se află la dl. Iliescu, pentru că din noiembrie unele revendicări s-au rezolvat, altele nu, dar sînt în tratative.

R.: La această oră, credeți în eventualitatea unei greve generale a cefeștilor?

L.M.: Ca cetățeni nu dorim grevă, ne dăm seama de implicațiile economice și morale pe care le-ar putea avea. Cefeștii sînt convinși că sîntem o instituție de deservire a cetățenilor. Nouă, greva ne face necazuri. Am în față un tabel cu salarii, privind opțiunile la greva generală din 8 februarie 1991. Se poate vedea, opțiunea mea este nu, pentru că nimeni din exterior nu este vinovat de altercațiile noastre. Aceasta este etica noastră profesională, pentru că sîntem obligați să deservim cetățenii.

R.: Totuși, ce se întîmplă în cazul grevei?

L.M.: Riscul este enorm. În acest caz, noi ne aruncăm oamenii în pericol. Sînt gări unde avem cîte un singur om, vă dați seama în ce situație e pus. Sîntem nevoiți să ajungem în asemenea situații, pentru că nu am fost luați în considerare. De fapt, nu e cazul de grevă, pentru că noi avem probleme de organizare, din care au de cîștigat cetățenii. Noi vrem să luptăm pentru reconsiderare.

R.: Problemele cefeștilor au ajuns la urechile cui trebuie?

L.M.: De 10—15 ori am avut discuții cu guvernul, ni s-au promis multe. De fapt, noi avem aceleași sporuri ca și alte

întreprinderi. I-a fost frică lui Averescu, lui Gh.-Dej, lui Ceaușescu de cefești, acum le e frică și celor actuali. În C.F.R. sînt 70 de mii de muncitori. Pentru specificul muncii noi sîntem slugile țării. De aceea, pentru răspunderea și sacrificiile noastre vrem să ni se recunoască anumite merite. Vrem să avem slujbași buni, corecți, să nu fie puși în situația să fure.

R.: De fapt, de ce drepturi se bucură cefeștii?

FAȚA ADEVĂRATĂ A CEFERIȘTILOR

— interviu cu dl. LAURENȚIU MIHAI, lider sindical C.F.R. —

L.M.: Sporul de muncă grea, în funcție de meserie, este de 15—17%. Sporul de noapte este 25%. Orele suplimentare sînt plătite 100%. Simbetele și duminicile se plătesc o dată, simplu. Notați vă rog și cîteva salarii semnificative. Un acar are între 2 300 și 2 600 lei, un impiegtat — între 2 400 și 4 000 lei, un operator R.C. — între 3 200 și 4 200 lei.

R.: Totuși, circulația zvonurilor despre salarii fabuloase!

L.M.: E vorba de orele suplimentare, care se plătesc dublu, pe care de cele mai multe ori cefeștii sînt obligați să le presteze din cauza lipsei de personal. Pe de altă parte, drepturile au fost stabilite de la 1 martie 1990. Datorită tergiversărilor s-au adunat, rezultînd o sumă mare. Astfel, un manevrant, de exemplu, s-a trezit cu cîteva mii de lei și s-a lăudat, dar banii erau rezultatul lunilor trecute.

R.: Care e poziția sindicatu-

lui C.F.R. față de scumpirea tarifelor?

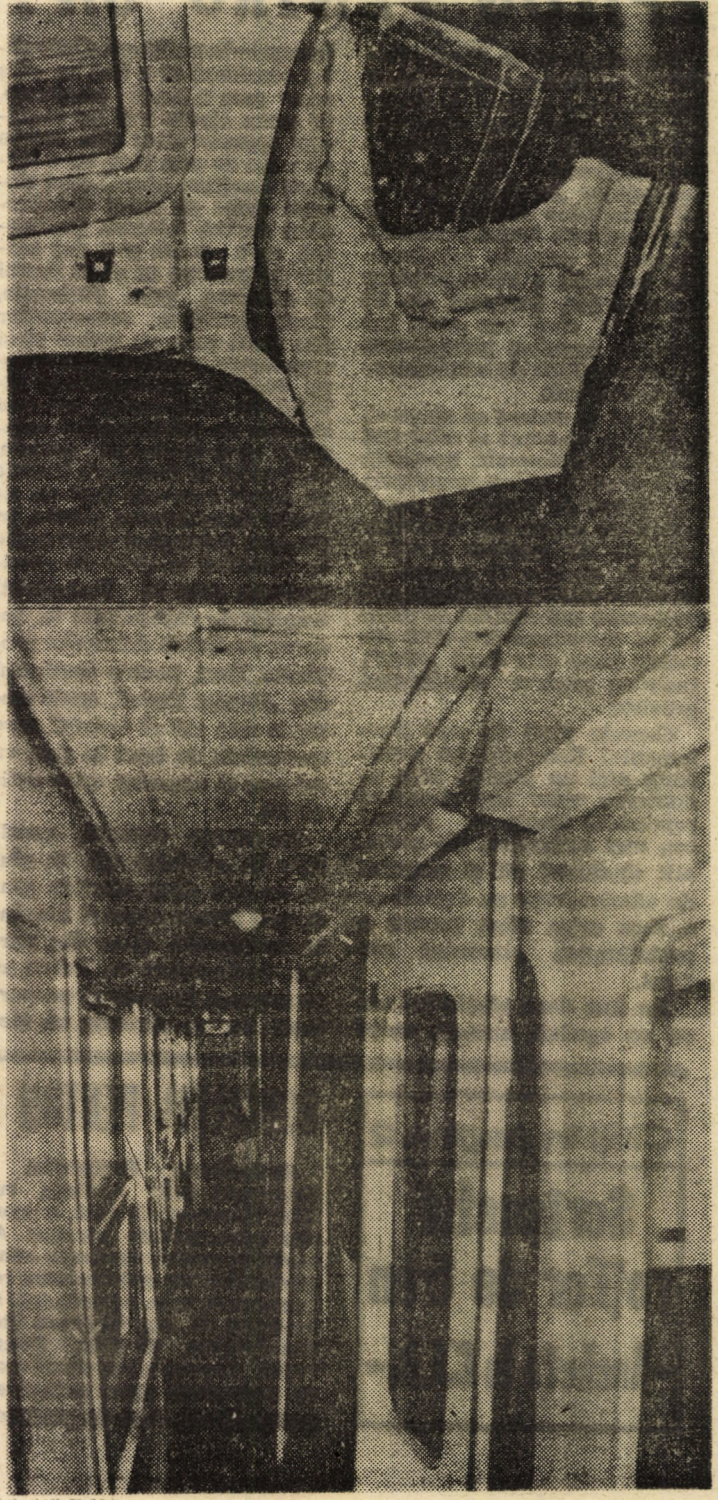
L.M.: Nu știu de ce pînă acum acest lucru a fost dat uitării. Prin telegrama 37, noi am protestat la un ordin al guvernului, care de fapt ne-a dezavantajat. Această liberalizare, care nu pornește de la forurile noastre superioare, ci de la guvern, n-are eficiență economică. Pe de o parte, trenurile circulă goale, pe de altă parte, ne pune pe noi într-o lumină proastă. Pînă acum nu ni s-a băgat în seamă acest act de protest. Sindicatul n-a cerut niciodată o asemenea scumpire și n-a fost de acord cu ea. E chiar prea mult o mărire de 2,2 ori — pentru transportul de persoane și de 2,9 ori — pentru mărfuri. Nu ne avantajează o asemenea scumpire.

R.: Ce alte revendicări se impun acum, în perspectiva grevei?

L.M.: În primul rînd vrem să ni se recunoască drepturile și să cîștige și călătorii. Nu avem înzestrarea tehnică necesară să ne putem prezenta în fața oamenilor cu fruntea sus. Avem locomotive care de 10 ani trebuiau să fie casate, cu ele lucrăm. N-avem sîrmă, n-avem becuri de semnalizare. De 10 ani am făcut acte de eroism să meargă trenurile. Știți că urmează să se acorde niște sume recuperate din anii trecuți. Noi, toți am muncit, așa că aceste sume ori sînt pentru toți, ori pentru nimeni, nu numai pentru cei din centrală. Vă rog să citați și expunerea de motive pentru Legea privind concediile de odihnă ale salariaților, semnată de Cătălin Zamfir, ministrul muncii și protecției sociale. Cred că sînteți de acord că un tinăr muncește la fel cu unul mai vîrstnic.

R.: Vă mulțumim.

Gabriela BALAN

Emigranți și exilați

Fenomenul emigrației are rădăcini adânci, pierdute în negura vremurilor. Plecarea în masă a oamenilor dintr-o țară în alta s-a practicat în toate timpurile și pe toate continentele având motivații din cele mai diferite.

Mirajul economic american a atras milioane de emigranți din toată lumea, revoluția bolșevică rusă din 1917 a determinat plecarea în masă a rușilor de teama comunismului, iar africanii au invadat Europa occidentală după al doilea război mondial, pentru a supraviețui în fața spectrului foamii. Și exemplele sînt ne-nenumărate.

Exilul reprezintă un fenomen mai restrîns, care se referă la persoane sau grupuri de persoane care mai ales din motive politice, au fost nevoite să-și părăsească țara și să trăiască aiurea, temporar sau definitiv.

Fenomenul emigrației și exilului a fost și este cunoscut și în România unde, însă, a existat și fenomenul invers, cel al imigrării — uitat în ultimii 50 de ani.

Ștefan cel Mare și-a părăsit țara în 1451, împreună cu mama sa, fiind urmărit de ucigașul tatălui său, Petre Aron, instalat ca domn al Moldovei. După ani de exil petrecuți la curțile lui Iancu de Hunedoara și Vlad Tepeș, Ștefan s-a întors, spre binele țării și al poporului, domnind 47 de ani glorioși. Și evul mediu românesc abundă în exemple asemănătoare.

Înfrîngerea Revoluției de la 1848 de către trupele țariste și turcești a determinat pe conducătorii revoluției să ia drumul exilului.

Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, C.A. Rosetti, Vasile Alecsandri, D. Brătianu, C. Negri și alții, au continuat lupta în emigrație și s-au întors acasă cînd a fost posibil, pentru a-și pune întreaga energie în slujba idealurilor naționale: Unirea de la 1859 și apoi realizarea independenței de stat a României.

Și cînd țara a avut perspectiva dezvoltării economice și o constituție care garanta libertatea personală și de opinie, libertatea presei și a întrunirilor, cînd se votau legi protecționiste și de încurajare a industriei, românii nu au mai plecat nicăieri. Dimpotrivă. Mii de polonezi, unguri, ruși, bulgari și alții s-au refugiat în România la adăpostul azilului politic pentru a învăța, lucra și trăi alături de români.

În același timp, în Transilvania, unde țărani români erau lipsiți de drepturi și în continuă sărăcie, miracolul american i-a determinat să plece în masă în S.U.A. (după unele statistici peste 250 000), pentru a trăi mai bine și a câștiga bani într-o țară a făgăduinței.

Primul război mondial a readus în prim plan fenomenul exilului, mai ales în Transilvania. Numeroși tineri intelectuali români din Ardeal, amenințați și suspecți politici au trecut Carpații în România (neutră încă în război), pentru a-și continua lupta în libertate. După intrarea României în război, în 1916, numeroși oameni de știință și cultură, politicieni democrați din toate teritoriile locuite de români au înțeles necesitatea propagandei idealurilor românești în capitalele marilor puteri: S.U.A., Franța, Anglia, Italia, prin publicistică, adunări, conferințe. Traian Vuia, Tache Ionescu, N. Titulescu,

Octavian Goga, Vasile Lucaci și mulți alții nu s-au luptat degeaba, căci Marea Unire de la 1918 a fost recunoscută fără șovăire de marile puteri.

A urmat apoi cea mai înfloritoare perioadă din istoria noastră. În 1921, țărani au primit 6 milioane de hectare de pămînt, iar constituția din 1923 a asigurat cadrul legal al unei autentice democrații.

În România, se trăia bine. Zeci de mii de țărani din S.U.A. s-au întors acasă, au cumpărat pămînt și vite, contribuind la înflorirea economiei românești.

Zeci de mii de oameni din diferite țări din Europa au venit să muncească și să trăiască în România. Sute de tineri din Europa au venit să învețe la București, la școala românească de prestigiu mondial.

Norii negri ai celui de al II-lea război mondial au tulburat din nou apele. Cînd România a aderat la axa Roma-Berlin, în vara anului 1940, numeroși români aflați în străinătate, la studii, la lucru, în vacanță nu s-au mai întors acasă, iar la Londra, întreg personalul ambasadei române a cerut azil politic.

După război, instaurarea comunismului în România a dus la cel mai trist fenomen social al istoriei noastre. Pe lingă plecarea quazi-totală a populației evreiești și a celei germane, mii și mii de români au plecat cum au putut în țările occidentale și în America. Oameni de știință, scriitori, artiști, medici, profesori, sportivi, ingineri, muncitori, tineri și vîrstnici și-au părăsit patria pentru a se putea exprima liber, pentru a-și pune inteligența și pregătirea în adevărata valoare, pentru a trăi mai bine în libertate.

Și nu doar salamul de soia i-a împins în această nedorită și masivă emigrație.

A-ți părăsi casa, rudele și prietenii și a lua totul de la capăt nu e lucru ușor.

Și a venit revoluția din decembrie 1989. Întreaga emigrație românească a lăcrimat de emoție și bucurie, și nu puțin au fost aceia care s-au gîndit să se întoarcă acasă. Dar bucuria le-a fost de scurtă durată, căci în România „nimeni nu a tras în oameni, nimeni nu este vinovat de dezastrul țării timp de 45 de ani de comunism, iar minerii „fac ordine” în Capitala țării” — caz fără precedent în istorie.

Unii s-au întors să plîngă în brațele rudelor și prietenilor și au plecat de unde au venit. Dar și mai trist este că fenomenul emigrării s-a amplificat. În 1990, au plecat din țară alte mii și mii de tineri speriați de mizeria care se adîncește și de „democrația originală”. Iar cei cîțiva români care s-au întors definitiv, să facă bine țării, au fost calomniați, amenințați și jefuiți în locuințele lor, de tilhari — ca în junglă, nu ca în Europa.

Titus TURCU

INFORMAȚII

• Membrii „Asociației Umanitare a Handicapaților” din județul Sibiu, posesori de autoturisme, sînt rugați să se prezinte la sediul asociației, din str. Hegel nr. 3, luni 11 februarie 1991, ora 17, avînd talonul de înmatriculare al autoturismului și buletinul de identitate.

Președinte, Marcela Brad

MORALA CREȘTINĂ (I)

Porunca întâia din Decalog

Dătătorul unei porunci se recunoaște în existență. Astfel, Dumnezeu este recunoscut de Sine și prin Sine de ascultătorii Săi din prima poruncă a Decalogului.

1. Descrierea poruncii întâia.

Conținutul acestei porunci este următorul: „Eu sînt Domnul Dumnezeu tău, care te-am scos din pămîntul Egiptului și din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de mine!” (Ieșirea, 20; 2-3).

Această adresare a fost făcută către fiii lui Israel, scoși din robia Egiptului, trecuți prin Marea Roșie și aflați în loc pustiu cu ocazia trecerii lor spre pămîntul Canaanului. Imperativul „să nu ai alți dumnezei afară de mine” se poruncește în vremea aceea, cînd numai acești urmași ai lui Avraam, Isaac și Iacob cu fiii lor primiseră descoperirea lui Dumnezeu, cînd alte popoare se închinau la idoli.

Acest „Dumnezeu adevărat” a fost descris și recunoscut în cărțile Vechiului Testament cu închinare monoteistă și cu putere teocratică în conducerea poporului ales. De aceea se cere prin porunca întâia recunoașterea lui și în vremea Noului Testament.

2. Realitatea contemporană.

În zilele noastre — prin cunoașterea tuturor cărților biblice — această poruncă este ascultată. Multe popoare din lumea creștină cunosc învățătura despre existența lui Dumnezeu, necesitatea trăirii în iubire față de El și de închinare prin cultul ortodox.

În schimb, pe lingă aceștia, mai sînt două feluri de creștini botezați, care nu respectă porunca întâia. Prima parte dintre aceștia sînt așa-numiții „atei”. Acești adepți ai ateismului, după arșita secetoasă a unei impunerii educative fără recunoașterea lui Dumnezeu, stau departe de ploaia binecuvîntată a înmăierii pămîntului sufletească, care poate înverzi bucurii de creatură în recunoașterea Crea-

torului lor. A doua categorie de vinovați față de porunca întâia sînt așa-numiții „închinători la vițelul de aur”. Precum în lipsa lui Moise unii dintre fiii lui Israel s-au închinat la un vițel de aur, la fei și astăzi mulți se închină în mod figurat la colosul valoric existent în metalul prețios sau în echivalența lui aflată în teancuri de bancnote. Cultul acesta al lăcomiei de îmbogățire împinge pe mulți la înșelarea altora prin „bișniță”, alții prin alergarea după „valută” spre îmbogățire necinstită.

Realitatea acestor două feluri de indiferență religioasă și închinare la profit exagerat este de acuzat și de condamnat. Nerușinarea acestor închinători de idoli înfloarește ca urzica, ca pălămida și ca ciulinul!

3. Sfaturi biblice pentru împlinirea poruncii întâia:

„Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată puterea ta”. (Deuteronomul, 6;5).

„Iubi-te-voi, Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu”. (Psalmul 17; 1).

„Lepădarea ta de credință te va pedepsi și răutatea ta te va mustra. Înțelege și vezi cît e de rău și de amar a părăsi pe Domnul Dumnezeu tău”. (Jeremia, 2; 19).

„Eu sînt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotîntor”. (Apocalipsa, 1; 8).

★

Porunca întâia are două feluri de interpretări:

În mod afirmativ se cere prin recunoașterea textului ei ideea existenței lui Dumnezeu: „Eu sînt Domnul Dumnezeu tău” (Ieșirea, 20; 2).

În mod negativ se impune categoric: „Să nu ai alți dumnezei afară de mine”. (Ieșirea, 20; 3).

Pr. I. BUTA

CĂLDURA ENGLEZILOR

„Iubește-ți aproapele tău ca pe tine însuși” îndeamnă un dicton biblic. Aceeași dragoste a stat la baza acțiunilor umanitare întreprinse de Organizația de Ajutor a Copiilor din România, cu sediul în Anglia, societate care a luat ființă în anul 1990.

Reprezentantul acestei organizații, dl. Paul Clough a venit pentru a treia oară în Sibiu pentru a aduce ajutoare umanitare. Reamintim că anul trecut prin grija O.H.C.R. stația de salvare a Spitalului județean a fost dotată cu două ambulante, iar pachetele de medicamente și haine pentru copii aduse în luna octombrie 1990 au fost repartizate copiilor din diferite grădinițe și celor din Casa de copii de pe str. Hegel.

Zilele acestea, prin intermediul Bisericii baptiste nr. 1 (str. Măgheranului nr. 60) au fost donate Direcției Sanitare a municipiului materiale sanitare, 200 de litri de ser fiziologic cu adaptoarele sterilizate pentru perfuzii, 6000 de seringi și diverse medicamente. Dintre acestea vor fi distribuite Spitalului orașenesc din Cîlnădie 1 500 de seringi și o cantitate apreciabilă de medicamente.

Un ajutor nespus de eficient a fost adus noului Liceu de muzică și arte plastice, prin dotarea cu vopsele, materiale necesare desfășurării activității secției de arte plastice. Se preconizează organizarea unei

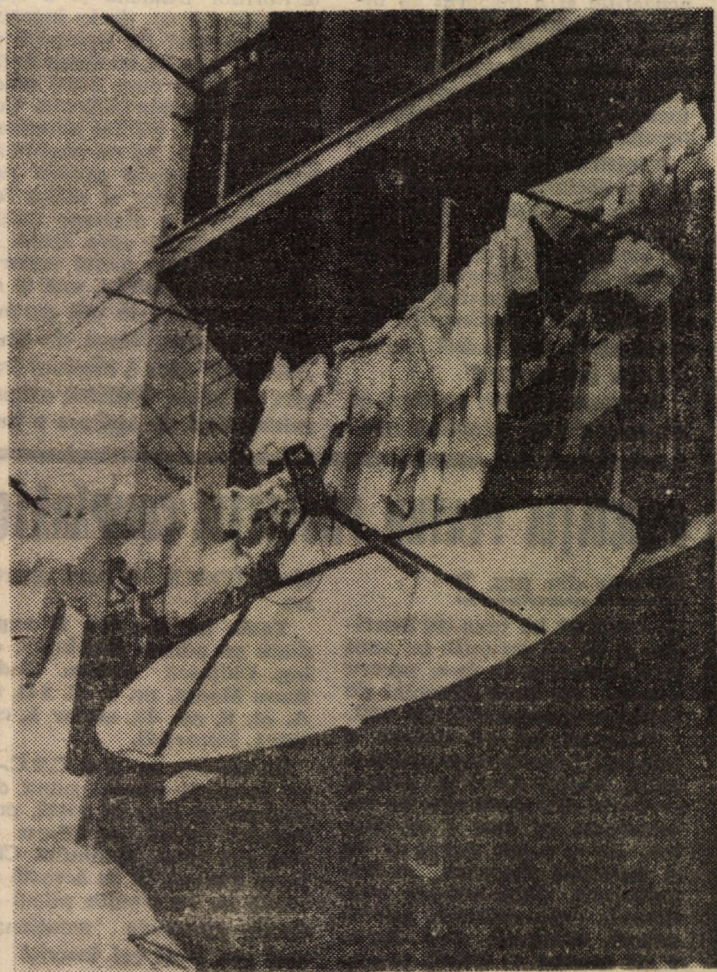
expoziții la Galeriile de Artă „Barbican” din Londra cu lucrări ale elevilor acestui liceu sibian. În această expoziție care va avea loc în luna ianuarie 1992 vor fi expuse în jur de 80-100 de lucrări ce vor fi trimise la Londra în luna octombrie a acestui an.

Dl. Mircea Achetărăiței, pastorul Bisericii baptiste nr. 1 Sibiu, ne relatează despre proiectele de viitor ale acestei organizații umanitare. Astfel, este prevăzut ca orașul să fie dotat cu o serie de mașini

pentru salubritate și vor fi aduse becuri speciale pentru iluminatul public și pentru semafoarele din municipiu. De asemenea, este prevăzută restaurarea clădirii Liceului de muzică și arte plastice cu materiale și accesorii aduse din Anglia.

Nu putem fi decît recunoscători acestor oameni care se gîndesc la copiii noștri și la atît de multele lipsuri care încă le mai îngîdesc fericirea.

Daniela-Maria FLUCSĂ

Si astfel captăm nu numai emisiunile străinilor, ci și zimbetul ușor amar...

• Societatea Comercială „COMETEX” anunță că s-au primit televizoare GOLD-STAR, la prețul de 28 224 lei și 31 248 lei bucata.

Sînt rugați, pe această cale, cei care sînt înscrși pe liste, pînă la nr. de ordine 1400 să se prezinte urgent pentru ridicarea repartițiilor. Acestea se eliberează pînă la data de 15 februarie 1991, ora 14.

Direcția Sanitară a Județului Sibiu

ANUNȚA, potrivit noilor criterii de normare a posturilor de medicină generală — adulți și pediatrie — o nouă sesiune de transfer în interiorul județului în data de 12 februarie 1991 ora 8 în amfiteatrul Neurologie.

Dosarele se depun pînă în data de 11 februarie 1991.

Posturile sînt afișate la sediul Direcției Sanitare din Sibiu, str. Gh. Barițiu nr. 3. — 43 —

PROTEST

Colectivul Sucursalei Județene C.E.C. Sibiu este nemulțumit de faptul cum s-a procedat la repartizarea spațiilor rămase disponibile prin mutarea Direcției Județene Comerciale — 9 încăperi și a Direcției Județene de Drumuri și Poduri — 13 încăperi, deținute la etajul I din str. Samuel Brukenthal nr. 2.

Sucursalei județene C.E.C. Sibiu i s-au repartizat 4 încăperi, avînd media de 8,32 oameni/încăpere, O.J.C.V.L.-ului i s-au repartizat 8 încăperi, cu o medie aproximativă de 2,25 oameni/încăpere, iar Băncii de Credit (Investiții) i-au fost repartizate 10 încăperi, cu o medie de aproximativ 2,22 oameni/încăpere.

Am vrea să știm care sînt criteriile care au stat la baza repartizării acestor spații?

Sucursala C.E.C. Sibiu

Regele Iordaniei a luat pentru prima dată o poziție clară în apărarea Irakului, afirmînd că este un război împotriva tuturor arabilor și musulmanilor, un război în care se urmărește distrugerea premeditată a Irakului, în care mor bătrîni, copii, femei și bărbani. Victime ale unui război nedrept, a spus el. În primul său discurs către țară de la începutul conflictului din Golf, suveranul Hașemit a criticat și țările arabe care participă la coaliția antiirakiană, afirmînd că această coaliție intenționează să-și împartă resursele lumii arabe după încetarea ostilităților, depășind astfel cu mult mandatul rezoluției O.N.U. O declarație urmărită cu atenție și îngrijorare în Israel, dar deocamdată fără îngrijorare, la Washington. Președintele Bush a dezmințit acuzațiile și a declarat că înțelege presiunile la care este supus regele iordanian din partea populației pro-Saddam și că intenționează să mențină contactele și dialogul deschis cu Iordania.

Ministrul de externe al Siriei a declarat miercuri la Londra că trupele siriene nu vor participa la un atac aliat pe teritoriul Irakului. Soldații sirieni din coaliție avînd doar o misiune defensivă. Siria sprijină, însă, continuarea focului pînă cînd Irakul se va retrage din Kuwait.

Principalii lideri militari ai Statelor Unite, ministrul apărării și președintele

rării și președintele Comandamentului Mixt al Șefilor de Stat Major, au plecat joi, într-o vizită de informare la fața locului în Golful Persic, unde vor avea convorbiri cu regele Fahad al Arabiei Saudite și cu unii dintre comandanții forțelor coaliției militare anti-irakene, între care generalul Norman Schwarzkopf, comandantul forțelor americane din zonă. Din depozițiile celor doi, făcute înainte plecării, în fața unor comitete ale Congresului s-a tras concluzia că nu este iminentă pentru viitorul imediat o ofensivă a infanteriei forțelor aliate asupra liniilor de apărare irakene. Numărul raidurilor de bombardament efectuate asupra teritoriilor irakene și a Kuwaitului ocupat, de la începutul războiului (17 ianuarie) și pînă în prezent, au ajuns la 52 de mii, între care 2.600 efectuate în ultimele 24 de ore. Comandamentul militar american a anunțat că, joi, au continuat bombardamentele asupra podurilor, șoselelor și căilor ferate, pentru a distruge liniile de comunicații spre front și de a împiedica astfel aprovizionarea cu muniții, apă și alimente a sute de mii de militari irakieni. Nava de linie „Missouri” care a efectuat trageri în apele Golfului asupra primei linii de apărare a in-

Mica publicitate

VÎNZĂRI-CUMPĂRĂRI

- Vînd casă Turnișor. Informații telefon 90/83 63 70. (2884)
- Cumpăr mobilă stil baroc și Biedermayer. Ofer prețuri avantajoase în valută sau lei. Telefon 1 65 20, Sibiu. Zilnic între orele 18—20. (2815)
- Cumpăr casă 3 camere, singur în curte sau apartament

bloc, 4 camere. Plătesc în lei sau valută. Telefon 1 12 39. (2885)

DIVERSE

- Transport persoane în Germania. Condiții optime de călătorie. Informații telefon 1 12 39, după ora 16. (2885)
- Rugăm cine știe unde lucrează Ionescu Romulus Petre din Sibiu, să anunțe la telefon 451 26 sau la Judecătoria Sibiu, camera 4, executor Hulea. (2883)

ANIVERSARE

50 de ani de căsnicie marchează un eveniment de adîncă semnificație morală. **VICTORIA** și **GALA VULCU** și-au împlinit un destin fericit pus sub semnul armoniei, înțelegerii și totalei loialități. Recunoștință, prețuire, dragoste. **Copiii, ginerii, nepoții** (2887)

PROGRAMUL TV

SÎMBĂTĂ, 9 FEBR. 1991

8,00 Micul dejun Tv. 9,00 Roman-foleton (reluare): „Păstrează visul”. Ep. 2. 9,50 Actualități. 10,00 Rubrici din emisiunile în limbile maghiară și germană (reluare). 11,00 Pro Patria. 12,00 Constelația „M”. 13,00 Actualități. 13,10 Istoria religiilor. 13,40 Teleclub. 17,30 Mapamond. 18,00 Tip-top, Mini-top. 19,00 Melodii îndrăgite. 19,15 Teleenciclopedia. 20,00 Actualități. 20,40 Viața parlamentară. 21,05 Film artistic: „Bulevardul romului”. Franța, 1971. Premieră Tv. 22,40 Săptămîna sportivă. 23,10 Bal la Operetă. 0,00 Actualități. 0,10 Film serial: „Jake și grăsanul”. Ep. 2. 1,00 Video-discotecă.

DUMINICĂ, 10 FEBR. 1991

8,00 Micul dejun Tv. 9,00 Universul copiilor. 10,00 Actualități. 10,10 Film serial pentru copii: „Nonni și Manni”. Episodul 9. 10,35 Lumină din lumină. 11,30 Viața satului. 12,30 Mari ansambluri folclorice. 13,00 Actualități. 13,10 Descoperirea planetei. 13,30 Video-magazin. 16,55 „7 x 7”. 17,25 Film serial: „Caracatița”. Episodul 7. 18,30 Convorbiri de duminică. 19,00 O melodie dintr-o sută. 20,00 Actualități. 20,40 Duminică sportivă. 20,55 Atlas. 21,15 Film artistic: „Factorul PSI”. S.U.A., 1980. Premieră pe țară. 22,50 Maestrii: La mulți ani, Plácido Domingo! 23,50 Actualități. 0,00 Show-ul de duminică.

Starea vremii

În următoarele două zile, vremea va fi relativ caldă pentru această perioadă. Cerul va fi schimbător. Izolat, va ninge slab. Vîntul va sufla slab cu intensificări de scurtă durată din sectorul sudic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —5 și —2 grade iar cele maxime între 2 și 5 grade. Stratul de zăpadă, măsoară 34 cm la Păltiniș și 48 cm la Bilea Lac. (Meteorolog Iulian Popescu)

ANUNȚ

Candidații care s-au prezentat la București la examenele de atestare pentru limbi străine să se prezinte zilnic între orele 10—11 la Biblioteca „Astra” pentru verificarea rezultatelor.

Războiul din Golf

micului a fost înlocuită de nava de linie „Wisconsin” care continuă să lovească buncărele în care se află ascunse tancurile pe prima linie, bateriile de artilerie și depozitele de provizii. În același timp, circa 50 de bombardiere superegrele tip „B 52” care își iau zborul de la bazele din Arabia Saudită, din Anglia și din insula Diego Garcia, aflată în Oceanul Indian, continuă să lanseze zeci și zeci de tone de bombe, unele grele de cîte o mie de kg, asupra pozițiilor întărite ale Gărzilor Republicane. Potrivit unor rapoarte militare, pe tot cuprinsul frontului trupelor irakene este o penurie de apă și alimente, întrucît circa 80 la sută din rețelele de acces pe uscat spre front sînt scoase din uz datorită bombardamentelor. După ce timp de cîteva zile s-a observat o scădere substanțială a activității bateriilor antiaeriene irakene pe tot cuprinsul Irakului, joi focul antiaerian s-a intensificat considerabil, iar comandanții militari din Golf au conchis în urma rapoartelor echipajelor avioanelor de bombardament, că bateriile au fost mutate între timp pe clădiri în zonele populate, Saddam Hussein știind că în aceste zone sînt la adăpost de a fi distruse întrucît aviația aliaților are dispoziție să nu bombardeze zonele

populate. Încă nu se poate stabili amploarea daunelor inamicului provocate de bombardamente.

Potrivit unor cifre aproximative, capacitatea de luptă a Gărzii Republicane ar fi fost deja redusă cu 15—20 la sută. Surse militare israeliene spun chiar că procentul ar fi de 30

la sută. Se crede că numărul tancurilor distruse ar fi de circa 6—8 sute, iar al avioanelor de peste 130. 33 de avioane Mig și Mirage, au fost doborîte în cursul unor lupte aeriene, sau pe cînd încercau să fugă în Iran, unde, pînă astăzi, și-au găsit scăpare cca. 134 de avioane militare și civile.

Informații culese de

Radu DUMITRU

ATENTAT ÎN DOWNING STREET 10. Londra (7 februarie a.c. — În 1984, I.R.A. (Irish Republican Army) a pregătit un atentat deosebit care o viză pe d-na Thatcher, pe atunci premier al Marii Britanii. Întîmplarea a făcut ca printre cei 5 morți și 7 răniți să nu fie și „doamna de fier”. Acum în 1991 cînd amenințările cu terorismul irakian sînt în toi, în inima Londrei, are loc o nouă explozie. Deși n-a fost o vendetă arabă (I.R.A. și-a anunțat „semnătura”), englezii au fost șocați de faptul că premierul lor, cu toate măsurile de pază intensificate, poate fi atacat la el acasă.

Drumul de la Parlament pînă la Ministerul Apărării este cel mai apărut din Londra. Cu toate acestea, joi la ora 10, o dubiță, model „Ford Transit”, obișnuită a fi folosită de corpul diplomatic, a fost parcată timp de 8 minute, fără a se sesiza nimeni din „Scotland Yard”, pe o stradă vecină de Downing Street — 10, la 50 de metri de clădirea-reședință a premierului John Major. Prin acoperișul tăiat, s-au lansat 3 proiectile de mortier, din care unul în grădina de dincolo de clădirea-reședință a premierului și două în curtea Ministerului de Externe. Deflația a produs spargerea geamurilor și 3 răniți (2 polițiști

tăiați de cioburile de sticlă și un civil). La parter, tocmai avea loc o întrunire a lui Major cu Comitetul de război. Perdele speciale au oprit pătrunderea de cioburi în salonul oficial. Imediat după lansarea obuzelor, un individ a ieșit din dubița care după cîteva clipe a explodat și s-a urcat pe o motocicletă ce-l aștepta.

Este prima oară cînd I.R.A. acționează, nu în Irlanda de Nord, ci, în Anglia.

FLASH

• „Soiuz 7”. Resturile acestei nave cosmice sovietice au căzut joi în Munții Anzi, la granița dintre Argentina și Chile. Este cea mai mare navă cosmică prăbușită, în ultimii 12 ani, după „Skylab” (S.U.A.), căzută în Australia de Vest.

• Complot în Coreea de Nord. Kim Giang Il (49 ani), fiul președintelui Kim Ir Sen (79 ani), a pus capăt unui complot în sinul unicului Partid al Oamenilor Muncii.

• Chatherine Lalumière (secretar general al Consiliului European), aflată la București, însoțită de F.F. Ordonez (ministru de externe al Spaniei și președintele în funcție al Consiliului de Miniștri al Parlamentului European) a declarat joi: „Din iunie '90 România a făcut multe progrese, dar pentru a deveni membru al Consiliului Europei (n.r. — invitat special de la 1 februarie '91) va trebui să se treacă la alegeri legislative democratice”.

• România și Golf. În termen de 20 de zile, România va trimite două unități necombatante în Arabia Saudită: 360 persoane cu un spital de campanie a 200 locuri și 180 militari pentru decontaminare chimică. **Emil PORIME**

ASOCIAȚIA PENTRU PROTECȚIA CUMPĂRĂTORILOR DE AUTOTURISME

(urmăre din pag. 1)

prezintă 50 lei taxa de înscriere și 50 lei cotizație pe anul 1991. Livrarea se face, pentru aceștia, pe baza chitanței de membru al asociației din 1991.

C.E.C.-ul vă va elibera o chitanță pe numele cumpărătorului, pentru Asociația pentru protecția cumpărătorilor de autoturisme, pe care o va păstra, iar o copie xeroxată va fi înaintată asociației, cu următoarele date: numele, prenumele depunătorului, adresa exactă, telefonul, anul depunerii banilor la C.E.C., maga-

zinul I.D.M.S. de care aparține.

Toate acestea vor fi expediate pe adresa Asociației, dl. ing. Chișescu Ștefan, B-dul Banu Manta, nr. 1, bl. 1 B, sc. A, et. 9, ap. 43, sector 1, cod 78171, București.

În situația în care C.E.C.-ul nu primește această sumă, depunerea se face la poștă, prin mandat postal, pe adresa de mai sus (deci, domnului Chișescu Ștefan). Și în această situație se va trimite plicul cu datele personale menționate mai sus. Toți cei înscrși în

Asociație începînd cu anul 1990, cînd au depus drept cotizație 50 sau 25 lei, vor depune în același cont, sau pe mandat postal, diferența pînă la 100 lei, pentru a se încadra în cele prezentate mai sus, spre a deveni membru și cotizant pe anul 1991. Chitanța C.E.C. sau mandatul postal tîne loc de adeziune la Asociația noastră. Suma de 50 lei, drept cotizație, se va depune în fiecare an după indicațiile de mai sus, pînă la data ridicării autoturismului, situație care va fi comunicată în scris Asociației.